

12 maja

BŁ. ÁLVARO DEL PORTILLO I DIEZ DE SOLLANO, BISKUPA

Urodził się w Madrycie 11 marca 1914 r. Uzyskał doktoraty z inżynierii, filozofii i prawa kanonicznego. W 1935 roku wstąpił do Opus Dei. W 1944 roku został wyświęcony na kapłana. Podczas Soboru Watykańskiego II pełnił funkcję sekretarza komisji do „dyscypliny kleru i ludu chrześcijańskiego”. Został pierwszym następcą św. Josemarii Escrivy na czele Opus Dei, a potem Prałatem tejże Prałatury Personalnej. Św. Jan Paweł II konsekrował go na biskupa 6 stycznia 1991 roku. Wyróżniał się miłością duszpasterską z wiernością Bogu i wielkiej pracowitości, aby rozszerzyć dzieła apostołskie Prałatury w służbie Kościoła i wszystkim duszom. Umarł w Rzymie dnia 23 marca 1994 r., na kilka godzin po powrocie z pielgrzymi do Ziemi Świętej.

Teksty wspólne o pasterzach.

GODZINA CZYTAŃ

II CZYTANIE

Z homilii bł. Álvaro del Portillo y Diez de Sollano, biskupa
(Homilia, 7 września 1991, w: *Rendere amabile la verità*, LEV, 1995, ss. 222–225)

Regnare Christum volumus!

Pragniemy, aby Chrystus królował! W tym celu musimy sprawić, żeby Chrystus królował najpierw w naszych duszach, w duszy każdego z nas. Tą drogą dojdziemy do świętości, do której zostaliśmy wezwani przez Boga przed stworzeniem świata, jak usłyszeliśmy w drugim czytaniu dzisiejszej Mszy Świętej: *elegit nos in ipso ante mundi constitutionem, ut essemus sancti*, w Nim bowiem wybrał nas przed założeniem świata, abyśmy byli święci. Świętość, poszukiwanie świętości, nie oddała nas od świata, ponieważ tu – podkreślam – właśnie tu, w pracy i w odpoczynku, w życiu rodzinnym i w relacjach społecznych, możemy odnaleźć środek i okazję do bezpośredniego spotkania z Panem, aż do całkowitego utożsamienia z Nim. To spotkanie przemieni każdego z nas w drugiego Chrystusa, *ipse Christus*, samego Chrystusa.

Nie zapominajmy, że z pomocą łaski Bożej, którą jesteśmy obdarzani zwłaszcza podczas modlitwy i w sakramentach Eucharystii i Pokuty, te właśnie zwyczajne okoliczności życia codziennego stają się również środkiem i okazją do tego, by przyczyniać się do uświęcenia innych i *chryścjanizacji* naszego społeczeństwa. Pragniemy, aby społeczeństwo poznało, pokochało i uwielbiło Chrystusa, aby stało się, w istocie, godne człowieka, stworzonego na obraz Boży i odkupionego Krwią Wcielonego Słowa. Pragniemy, aby społeczeństwo

zostało zbudowane i ugruntowane na prawie Chrystusa, które jest *doskonałym prawem wolności*, ponieważ jest prawem nie tylko sprawiedliwości, lecz także miłości. Jedynie taka *cywilizacja miłości*, do której wielokrotnie odwoływali się Biskupi Rzymu, jest cywilizacją godną człowieka.

Aby sprawiedliwość i miłość Chrystusa ożywiały coraz szerzej i intensywniej wszystkie działania doczesne, konieczne jest, aby wiara oświecała umysły, aby światło prawdy rozproszyło ciemności, w których ludzie tak często się pograżają; aby siła prawa wiecznego przeniknęła do sumień i pobudzała do działania; wreszcie, aby balsam miłości nappełnił relacje międzyludzkie zrozumieniem i wzajemnym poszanowaniem. Czyż nie jest oczywiste, że żaden z synów Bożych nie powinien uważać się za zwolnionego z tak odpowiedzialnego posłannictwa, które jest zadaniem na każdy dzień?

Stajemy wobec wielkiej misji oraz bardzo ambitnego celu, do którego wzywa nas Pan. Jest nim całkowite utożsamienie się z Chrystusem i sprawienie, że On będzie królował na świecie dla dobra i szczęścia naszych braci, mężczyzn i kobiet, teraz i w przyszłości. Jeżeli polegalibyśmy wyłącznie na naszych, ograniczonych siłach, mielibyśmy prawo uważać, że ten ideał jest utopią nie do zrealizowania. Nie jesteśmy nadludźmi ani nie jesteśmy w stanie wznieść się ponad ograniczenia właściwe naturze ludzkiej. Jednak, jeśli tylko chcemy, moc Boża działa pomimo naszych słabości. W sposób całkowicie wolny odpowiedzmy na łaskę, którą Pan nieustannie nam oferuje w obfitości. Jak już się przekonałiśmy, konieczny w tym celu jest wysiłek, aby każdego dnia rozpoczynać i zaczynać na nowo walki w życiu duchowym i w apostołstwie, które są częścią *przepięknej wojny pokoju*, jak nazywał ją św. Josemaría, w której zwycięstwo Chrystusa staje się prawdziwym triumfem stworzenia ludzkiego wszystkich czasów.

RESPONSORIUM

Mt 25, 21. 20

W. Dobrze, sługo dobry i wierny. † Byłeś wierny w niewielu rzeczach, nad wieloma cię postawię. * Wejdz do radości twego Pana (O.W. Alleluja.)

K. Panie, przekazałeś mi pięć talentów, oto drugie pięć talentów zyskałem. * Wejdz.

Modlitwa

Boże Ojczy miłosierny, który obdarzyłeś błogosławionego Álvaro, biskupa, duchem prawdy i miłości, † prosimy Cię byśmy idąc za jego przykładem, * pokornie angażowali się w zbawienną misję Kościoła. Przez naszego Pana Jezusa Chrystusa, Twojego Syna, † który z Tobą żyje i króluje w jedności Ducha Świętego, * Bóg, przez wszystkie wieki wieków. Amen.